

We Lwowie, dnia 2. grudnia 1899.

Aleg. 2

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o administracji krajowych funduszków pożyczkowych na budowę koszar dla wojska, za czas od 1. października 1898 do 30. listopada 1899.

Wysoki Sejmie!

Na posiedzeniu z dnia 4. marca 1899 powziął Wysoki Sejm następujące uchwały:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego o administracji krajowych funduszków pożyczkowych na budowę koszar dla wojska, za czas od 1. listopada 1897 do 30. września 1898 przyjmuje się do wiadomości.

2. Sejm ponawiając swą rezolucję z 5. kwietnia 1892, wzywa ponownie c. k. Rząd o zasilek ze Skarbu Państwa dla gmin względnie dla kraju na budowę koszar dla wojska.

3. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby czuwał nad korzystnem załatwieniem uchwały z dnia 15. stycznia 1895, względnie z 29. stycznia 1898, dotyczącej pokrywania kosztów budowy koszar na pomieszczenie nowych oddziałów wojska potrzebnych ze Skarbu Państwa, za poborem opłaty za takie koszary ze Skarbu wojkowego.

4. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zawarcia imieniem funduszu krajowego z c. i k. państwowem Ministerstwem wojny umowy o budowę krytej ujeżdżalni przy koszarach Cesarza Franciszka Józefa dla konnicy na Wulce, pod warunkami w uchwale Wydziału krajowego z dnia 23. grudnia 1896 LW. 79.731 wyszczególnionymi — i do wstawienia do budżetu funduszu krajowego koszar na rok 1900, kwoty 40 000 zł. w. a. z dochodów bieżących tego funduszu wypłacić się mającej.

W wykonaniu uchwał ad 2. i 3. udzieloną została pismem Marszałka kraju z 4. marca 1899 Ls. 783/99 c. k. Prezydium Namiestnictwa rezolucya Wysokiego Sejmu do c. k. Rządu przy dołączeniu sprawozdania komisji administracyjnej, zawierającego szczegółowe i wyczerpujące uzasadnienie potrzeby pomocy c. k. Rządu dla kraju względnie gmin na budowę koszar dla wojska.

Na ponowne zaś odniesienie się Wydziału krajowego do c. k. Prezydium Namiestnictwa odezwą z dnia 13. października 1899 L. 67.149 z zapytaniem, w jakim stadyum sprawa ta się znajduje, odpowiedziało toż c. k. Prezydium pismem z 26. października 1899 l. 11.136/pr., że sprawozdaniem swem z 22. lipca 1899 l. 2.612/pr. zakomunikowało powyższą rezolucję J. E. Panu Ministrowi obrony krajowej, jednakże dotychczas nie zostało zawiadomione o skutku tej rezolucyi.

O wykonaniu uchwały ad 4. zamieszcza Wydział krajowy poniżej sprawozdanie w dziale koszar krajowych.

Jak to Wysokiemu Sejmowi z poprzednich sprawozdań Wydziału krajowego wiadomo, zostają w administracji Wydziału krajowego trzy fundusze na budowę koszar dla wojska:

1. Krajowy fundusz pożyczkowy dla gmin i prywatnych na budowę koszar dla wojska.

2. Krajowy fundusz byłego galic. korpusu ochotników z r. 1859.

3. Krajowy fundusz — koszar krajowych.

Fundusz pierwszy powstał na podstawie zasadniczej uchwały Wysokiego Sejmu z 11. stycznia 1888, którą na cel powyższy ustanowiono z zasobów kraju fundusz pożyczkowy w kwocie	1,000.000 zł.
powiększony następniemi dotacyami w myśl uchwał Wysokiego Sejmu z dnia 5. kwietnia 1892	200.000 „
z dnia 24. września 1892	80.000 „
i z dnia 30. stycznia 1897	111.500 „
razem	1,391.500 zł.

Z tak utworzonego funduszu pozostawało na pożyczkach u gmin i osób prywatnych podług zamknięcia rachunków z końcem roku 1898	1,423.657 zł. 32 ct.
i w zapasie kasy	25.720 „ 20 „ 1,449.377 zł. 52 ct.

wzrósł więc fundusz ten z 31. grudnia 1898 o 57.877 zł. 52 ct. a to z chwilowych lokacyi i 6% odsetek zwłoki.

Nadto w roku bieżącym wypłacono dalsze pożyczki:

1. Gminie Kołomyja z przyrzeczonej do LW. 48.367/96 III. ratę	47.500 zł.
2. Gminie Rzeszów z przyrzeczonej do LW. 45.343/96 resztę	50.000 „
3. Gminie Żółkiew z przyrzeczonej do LW. 28.033/93 IV. ratę	30.000 „
razem	127.500 zł.

Gmina Tarnów nie podniosła i w roku bieżącym resztującej pożyczki w kwocie 50.000 zł. wobec czego kwota ta pozostaje do wypłaty.

Prócz tego przypadają do wypłaty w roku 1900 następujące pożyczki:

1. Kołomyja L. 48.367/96 reszta	37.500 zł.
2. Stanisławów L. 33.556/94	40.000 „
3. Żółkiew L. 28.033/93 reszta	30.000 „
Razem więc	157.500 zł.

Na to pokrycie: w bieżących wpływach około 127.000 zł. i spodziewana reszta kasowa około 30.000 „ 157.000 zł.

okazuje się nieznaczny niedobór w kwocie około 500 zł. który znajdzie chwilowo pokrycie w zapasie kasowym funduszu byłego galic. Korpusu ochotników, wynoszącym 17.156 zł.

Tu zaznacza się, że we wpływach roku 1900 obliczonych blisko na 127.000 zł. uwzględniono już ulgi, jakie uchwałą Wydziału krajowego z 14. listopada 1899 L. 74.463 przyznano ostatecznie gminie Rzeszów, pozwalając jej, aby pożyczki w ogólnej kwocie 250.000 zł., przeznaczone na budowę koszar normalnych dla 3-go pułku ułanów obrony krajowej, z powodu prowizorycznego objęcia tych koszar przez wojskowość dopiero w roku bieżącym, rozpoczęła spłacać od 1. stycznia 1900, resztę zaś dawniejszych pożyczek spłaciła zamiast w przypadających pięciu latach, w latach dziesięciu; oraz ulgi, jakie uchwałą Wydziału krajowego z 12. września 1899 L. 44.335 przyznano gminie Trembowla wskutek znanego krytycznego jej finansowego położenia, w jakim znalazła się z powodu nieracyjonalnej gospodarki dawniejszego jej zarządu a to w uwzględnieniu odstąpionej uchwałą Wysokiego Sejmu z dnia 27. marca 1899 Wydziałowi krajowemu do załatwienia petycji, oraz po ściągnięciu znaczniejszej części zaległości w drodze przymusowej. Gminie tej zezwolono warunkowo spłacić resztujące pożyczki w stosunku nowego 20-letniego okresu, jednakże tylko na tak długo, dopóki wojskowość za koszarę gminne czynsz płacić będzie. Dla zapewnienia zaś regularnej spłaty rat pożyczkowych zażądał Wydział krajowy kondyktu na czynsz wspomniany.

Co do nowych i jeszcze nie zrealizowanych promes podaje Wydział krajowy przedewszystkiem do wiadomości Wysokiego Sejmu, że promesę do LW. 66.407/97 wydaną gminie miasta Kołomyi na 180.000 zł. na budowę normalnych koszar dla dwóch batalionów obrony krajowej w Kołomyi, z powodu niemożności

ze strony gminy zapewnienia sobie jeszcze dalszej na ten cel pożyczki około 120.000 zł., rozdzielił w ten sposób, że gminie zapewnił wypłatę 72.000 zł. na ukończenie rozpoczętych robót przy innych w gminie istniejących koszarach, resztę zaś w kwocie 108.000 zł. uchwałami do LL. 34.089 i 40.876/99 przyznał Feiwlowi Rohatynowi na budowę koszar normalnych dla dwóch batalionów obrony krajowej w Kołomyi, bez żadnej nadziei na jakąkolwiek dodatkową pożyczkę. Termin płatności obu tych promes opiewających razem na 180.000 zł. pozostał niezmieniony, to jest płatne są one po 60.000 zł. w latach 1906, 1907 i 1908.

Nadto przyznał Wydział krajowy uchwałą z 6. października 1899 L. 64.635 gminie miasta Sanoka bezprocentową zwrotną w 15 latach pożyczkę w kwocie 150.000 zł. na budowę normalnych koszar dla załogi wojskowej w Sanoku, oznaczając termin płatności tej pożyczki, jak to gmina sama upraszała, (LW. 56.321/99) na lata 1911, 1912 i 1913. Do wydania tej promesy zniewolony był Wydział krajowy okolicznością, że w przeciwnym razie zagrażało gminie zwiniecie koszar wojskowych a tem samem poważna strata w dochodach przede wszystkim z dzierżawy prawa propinacyi przeszło 10.000 zł. rocznie.

Odmówiono pożyczki gminie Czortków w kwocie 30.000 zł. żądanej na budowę baraków dla rezerwistów, pożyczki bowiem udzielane być mogą tylko na koszary dla stałej załogi wojskowej.

Promesy przez Wydział krajowy wydane, lecz dotąd niezrealizowane są następujące:

1.	Gmina Kołomyja	LW. 48.367/96	(płatn. 1900)	37.500 zł.
"	"	LW. 34.089 i 40.876/99	(" 1906/7)	72.000 "
"	"	Feiwel Rohatyn	(" 1907/8)	108.000 "
2.	" Lwów	LW. 7.689 i 10.106/98	(" 1906/10)	200.000 "
3.	" Nowy Sącz	LW. 17.392/92 i 72.278/95	(" 1904)	30.000 "
4.	" Przemyśl	LW. 19.882/92 i 72.278/95	(" 1903/4)	100.000 "
5.	" Sanok	LW. 64.635/99	(" 1911/13)	150.000 "
6.	" Stanisławów	LW. 33.556/94	(" 1900)	40.000 "
7.	" Stryj	LW. 84.294/95	(" 1903)	60.000 "
8.	" Tarnów	LW. 8.601/93	(" 1900)	50.000 "
9.	" Złoczów	LW. 44.691/97 F. Rohatyn	(" 1901/2)	80.000 "
10.	" Żółkiew	LW. 28.033/93	(" 1900)	30.000 "
Razem				957.500 zł.

Rzeczywiście zaś wypłacone dotąd przez Wydział krajowy i ściągnięte pożyczki wynoszą podług wykazu tut. Oddziału rachunkowego:

		Wypłacono:	Ściągnięto:
1.	Gmina Bochnia	31.000 zł.	25.833 zł. 10 ct.
2.	" Brzeżany	39.000 "	26.254 " — "
3.	" Czortków	113.000 "	36.510 " 34 "
4.	" Gródek	20.000 "	20.000 " — "
5.	" Jarosław	207.000 "	138.494 " — "
6.	" Jaworów	38.000 "	13.800 " — "
7.	" Kołomyja	233.250 "	52.312 " 55 "
8.	" Kraków	160.000 "	95.016 " — "
9.	" Lwów	60.000 "	60.000 " — "
10.	" Łańcut	2.000 "	1.328 " — "
11.	" Nowy Sącz	35.000 "	32.276 " 40 "
12.	" Przemyśl	155.000 "	83.989 " — "
13.	" Rzeszów	382.000 "	93.402 " 62 "
14.	" Sanok	80.700 "	41.046 " — "
15.	" Stanisławów	100.000 "	93.320 " — "
16.	" Stryj	61.000 "	41.092 " 46 "
17.	" Tarnopol	75.000 "	40.280 " — "
18.	" Tarnów	150.000 "	66.678 " — "
19.	" Trembowla	199.000 "	85.347 " 50 "

20. Gmina Złoczów . . .	31.000 zł. .	22.672 zł. — ot.
21. „ „ F. Rohatyn . . .	130.000 „ .	19.500 „ — „
22. „ „ Żółkiew . . .	270.000 „ .	60.000 „ — „
Razem . . .	2,571.950 zł. .	1,149.151 zł. 97 ct.

Porównując sumę wypłaconych pożyczek . . .	2,571.950 zł. — ct.
ze sumą ściągniętych . . .	1,149 151 „ 97 „
okazuje się należytość u gmin z dniem $31/10$ r. b. . .	1,422.798 zł. 03 ct.
albowiem stan należytości u gmin i prywatnych wynosił z $31/12$ 1898 . .	1,423.657 „ 32 „
wypłacono zaś w r. b. nowych . . .	127.500 „ — „
było zatem na pożyczkach z $31/10$ 1899 . . .	1,551.167 „ 32 „
ściągnięto w r. b. . .	128.359 „ 29 „
zostaje więc jak wyżej . . .	1,422.798 zł. 03 ct.

Krajowy fundusz byłego galic. korpusu ochotników z r. 1859, przeznaczony na budowę koszar i szpitali dla wojska, otrzymał Wydział krajowy od c. k. Rządu w r. 1893 w kwocie 51.749 zł. w a.

Z funduszu tego otrzymała gmina Gródek bezprocentową pożyczkę w kwocie . . .	50.000 zł. — ct.
obecnie dłużną jest gmina powyższa jeszcze . . .	40.500 „ — „
w zapasie kasowym zaś, ulokowanym na 4% w Banku krajowym, znajduje się . . .	17.156 „ 03 „
fundusz ten wynosi więc . . .	57.656 zł. 03 ct.
a w porównaniu z początkowym stanem funduszu . . .	51.749 „ — „
wzrósł o kwotę . . .	5.907 zł. 03 ct.
powstałą z odsetek lokacyjnych.	

Krajowy fundusz na budowę koszar krajowych powstał na zasadzie uchwały Wysokiego Sejmu z 8. lutego 1895 punkt 2. i sprawozdania Wydziału krajowego z 10. grudnia 1895 L. W. 76.781 (aleg. sten. spr. Nr. 8 z r. 1895/6) przyjętego do wiadomości przez Wysoki Sejm uchwałą z 15. stycznia 1896.

Jak to bowiem sprawozdaniem tutejszem z 30. stycznia 1895 (aleg. sten. spr. Nr. 186 z r. 1894/5) wykazane zostało, powstała nagle potrzeba pobudowania w jak najkrótszym czasie całego szeregu normalnych koszar dla wojska, mianowicie dla strzelców w Rawie ruskiej, Mostach wielkich, Trembowli i Zaleszczykach po jednym batalionie, dla trzech szwadronów kawalerii i sztabu dywizyjnego w Lwowie, dla sztabu pułkowego kawalerii z oddziałem pionierów w Mostach wielkich i szpitali wojskowych w Mostach wielkich i Zaleszczykach.

Na podstawie umowy z 25. maja 1895 zawartej między Wydziałem krajowym i c. i k. Państwowym Ministerstwem wojny, zbudowane zostały powyższe koszary jako krajowe a na ten cel zaciągnął fundusz krajowy (na podstawie powołanej wyżej a Najwyższem postanowieniem z 25. września 1895 sankcyonowanej uchwały Wys. Sejmu z 8. lutego 1895) w galic. funduszu propinacyjnym 4% półtora milio- nową pożyczkę amortyzowaną w ten sposób, że raty kapitału dotychczas po 40.000 zł. rocznie, spłaca się z dochodów z wynagrodzenia za powyższe koszary, 4% zaś odsetki od każdorazowo dłużnej reszty kapitału opłaca fundusz krajowy na podstawie wspomnianej wyżej uchwały Wys. Sejmu z 8. lutego 1895.

Po uwzględnieniu rat kapitału spłaconych w r. b. wynosi suma resztująca pożyczki 1,380.000 zł.

W swoim czasie zatrzymał był Wydział krajowy z kapitału półtoramilionowej pożyczki kwotę 35.840 zł. w a. na pokrycie uiszczonej z funduszu krajowego części odsetek biernych od tej samej pożyczki.

Na podstawie zaś szczegółowego sprawozdania Wydziału krajowego z 19. października 1898 (aleg. sten. spr. Nr. 4 z r. 1898/9) i uchwał Wysokiego Sejmu z 4. marca i 27. marca 1899, zwrócił Wydział krajowy powyższą kwotę 35.840 zł. wojskowości z bieżących dochodów funduszu koszar krajowych roku 1899 rozp. z 18. kwietnia 1899 L. W. 23.846.

Na podstawie wreszcie powołanej na wstępie niniejszego sprawozdania uchwały Wysokiego Sejmu z 4. marca 1899 punkt 4, wstawił Wydział krajowy do preliminarza niniejszego funduszu na r. 1900 kwotę 40.000 zł. w. a. pokryć się mającą z bieżących wpływów tego funduszu a przypadającą wojskowości do wypłaty 1. lipca 1900 za pobudować się mającą krytą ujeżdżalnię na gruntach tutejszych krajowych koszar dla kawalerii na Wulce.

Podług pisma bowiem tutejszej c. i k. Komendy XI. korpusu z 3. sierpnia 1899 Nr. 2483, c. i k. państwowe Ministerstwo wojny reskryptem z 13. maja 1899 Nr. 1588 H. B. oddział 8, przyjęło podane przez Wydział krajowy odezwą z 23. grudnia 1898 L. 79731 a poszczególnione w sprawozdaniu komisji administracyjnej z 26. lutego 1899 (aleg. sten. spr. Nr. 128 z r. 1898/9) warunki, pod którymi budowa powyższej ujeżdżalni ma przyjść do skutku (LW. 52.019/99).

Wprawdzie pismem z 12. kwietnia 1899 Nr. 1195 starała się tutejsza c. i k. Komenda warunki te zmodyfikować w ten sposób, żeby Wydział krajowy sam budowę zakontraktował i przedsiębiorcy bezpośrednio koszt budowy wypłacił, oraz żeby wynagrodzenie za ujeżdżalnię wynosiło 5% a nie 6% od włożonego kapitału, Wydział krajowy jednak z tą propozycją zgodzić się nie mógł i dlatego odezwą z 17. kwietnia 1899 L. 23.851 oświadczył się przeciw jakiegokolwiek zmianie podanych przez się a przez Wysoki Sejm aprobowanych warunków.

Przez wstawienie powyższych 40.000 zł. do preliminarza funduszu koszar krajowych na r. 1900 okazał się niedobór budżetowy tego funduszu w kwocie 10.000 zł. Niedobór ten wszakże znajdzie pokrycie w dochodach roku 1901 tegoż samego funduszu a w r. 1900 pokryty zostanie z zapasu kasowego tegoż samego funduszu, przeznaczonego na koszt utrzymania wszystkich pięciu kompleksów koszar krajowych, ewentualnie zaś chwilowo z zapasu funduszy b. korpusu ochotników z r. 1859.

Do dochodów preliminarza funduszu koszar krajowych na r. 1900 wstawił Wydział krajowy kwotę 1.200 zł. jako półroczne odsetki od wspomnianego wyżej kapitału 40.000 zł. a to za czas od 1. lipca 1900.

Wprawdzie podług warunków, pod którymi budowa ujeżdżalni ma przyjść do skutku, odsetki te płacić miałby zarząd wojskowy dopiero od 1. stycznia 1901, termin ten jednak ustanowiony został w tem przypuszczeniu, że budowa ujeżdżalni rozpoczęta będzie dopiero po dostarczeniu przez kraj funduszu, zatem po 1. lipca 1900. Tymczasem budowa rzeczona ma być ukończoną do końca czerwca 1900. Słuszną przeto jest rzeczą, aby i odsetki od kapitału płacone były od 1. lipca 1900. W tym względzie poczynił Wydział krajowy odpowiednie kroki (LW. 79.788/99).

Wydział krajowy podaje zarazem do wiadomości Wysokiego Sejmu, że Komenda batalionu strzelców w Trembowli odniosła się tu o nabycie od niej stajni dla trzech koni oficerskich, wybudowanej bez wiadomości Wydziału krajowego na gruntach krajowych koszar w Trembowli kosztem korpusu oficerów około 1.200 zł., za co miałyby wpływać dochód roczny 124 zł. 33 ct.

Licząc się z faktem dokonanej już budowy i korzyścią funduszu krajowego wynikającą z tego interesu, wreszcie z potrzebą uregulowania stosunków prawnych zmienionych tą obcą budową na cudzym gruncie, oświadczył Wydział krajowy pismem z 21. kwietnia 1899 L. W. 24.722 gotowość zawarcia ośnośnej umowy kupna z zastrzeżeniem, że stajnia ta pod każdym względem podlegać będzie warunkom umowy zawartej z wojskowością co do samych koszar i uwiadomił o tem c. i k. Komendę XI. korpusu.

Interes funduszu krajowego polega w tem, że gdy użytkowanie koszar trwać ma jeszcze 22 lat, a dochód ze stajni powyższej wynosić ma rocznie 124 zł. 33 ct., przeto dochód za cały czas 22-letni wyniesie 2.735 zł., co wobec ceny kupna 1.200 zł. przedstawia się oczywiście korzystnie.

Pismem z 23. listopada 1899 B. A. Nr. 3.598 zawiadomiła c. i k. Komenda XI. korpusu Wydział krajowy, że c. i k. Państwowe Ministerstwo wojny reskryptem oddział 11. Nr. 4427 z 8. listopada 1899 przyjęło warunki tutejsze i zgadza się, aby

za złożeniem tutejszemu Oddziałowi budowniczemu wojskowemu ceny kupna i sprzedaży w kwocie 1 200 zł w. a stajnia ta oddana została Wydziałowi krajowemu, względnie objęta została przez Zarząd wojskowy za stosownem taryfowem wynagrodzeniem a to już od 1. grudnia 1899.

W tym celu zarządziła c. i k. Komenda korpusu równocześnie uzupełnienie pierwotnego aktu odbioru koszar w Trembowli i odnośnego wykazu wynagrodzenia, i wydała odpowiednie zarządzenie zarówno do c. i k. wojskowego oddziału budowniczego jak i do Intendantury korpusnej.

Na podstawie uchwały przeto z 28. listopada 1899 L.W. 79.700 oświadczył Wydział krajowy gotowość wypłaty ustanowionej ceny kupna, wszakże pod warunkiem, że Komenda zarządzi najpierw sprostowanie podanej w odnośnem jej piśmie pomyłki. podług której kosza utrzymania wynosiłyby $\frac{3}{4}\%$ kosztów budowy zamiast $\frac{1}{2}\%$, jak to reskrypt c. i k. Państwowego Ministerstwa wojny Oddział 11. Nr. 4.361/97 z 26. lutego 1898 i Oddział 11. Nr. 1.959 z 14. maja 1898 wyraźnie postanawia.

Dochody ze wszystkich pięciu kompleksów koszar krajowych wynoszą obecnie 71.121 zł. — ct.

Do tego doliczyć należy przyszłe wynagrodzenie roczne:

za stajnię w Trembowli	124	33	"
i za ujeżdżalnię we Lwowie	2.400	—	"
zatem ogólny dochód	73.645	33	ct.

Kosza utrzymania krajowych koszar należą wyłącznie do zarządu wojskowego a na ten cel płacić ma fundusz krajowy podług powołanej wyżej umowy i reskryptów c. i k. Państwowego Ministerstwa wojny, pół procent od kosztów budowy z wyłączeniem wartości gruntu.

Pismem z 16. listopada 1899 L. 3.587 B. A. udzieliła nam tutejsza c. i k. Komenda XI. korpusu cyfrowe zestawienie kosztów budowy wszystkich pięciu krajowych koszar.

Kosza te wynoszą:

	grunta:	budowa:	administracya:	Razem:
1. Lwów . . .	53.260 zł. 24 ct.	357.503 zł. 40 ct	3.965 zł. 50 — ct.	414.729 zł. 14 — ct.
2. Rawa ruska	6.996 " 03 "	218.740 " 93 "	2.478 " 40 — "	228.215 " 36 — "
3. Zaleszczyki	5.910 " 89 "	218.870 " 16 "	3.434 " 78 $\frac{1}{2}$ "	228.215 " 83 $\frac{1}{2}$ "
4. Trembowla	4.328 " 64 "	227.649 " 60 "	3.825 " 46 $\frac{1}{2}$ "	235.803 " 70 $\frac{1}{2}$ "
5. Mosty wielkie	6.687 " 84 "	386.117 " 87 "	3.215 " 40 — "	396.021 " 11 — "
Razem . . .	77.183 zł. 64 ct.	1,408.831 zł. 96 ct.	16.919 zł. 55 — ct.	1,502.985 zł. 15 — ct.
Zliczywszy kosza budowy				1,408.881 " 96 — "
i kosza administracyi				16.919 " 55 — "

wykazano ogólne kosza budowy na 1,425.801 zł. 51 ct. i od tej sumy obliczono nie $\frac{1}{2}$ ale $\frac{3}{4}\%$ na kwotę 10.693 zł. 51 ct., żądając od Wydziału krajowego oświadczenia, czy zgadza się na to obliczenie.

Zarazem oznajmiła Komenda, że c. i k. Państwowe Ministerstwo wojny powyższy rachunek sprostowało na ogólną sumę 1,502.986 zł. 62 ct. i reskryptem swym oddział 8. Nr. 3.441 H B. z 7. listopada 1899 przekroczenie w kwocie 2.986 zł. 62 ct. pokryło z własnych funduszków.

Odezwą z 27. listopada 1899 L.W. 77.438 oświadczył jednak Wydział krajowy, że obliczonej wyżej wysokości kosztów utrzymania przyjąć nie może najpierw dlatego, ponieważ nie $\frac{3}{4}\%$ ale pół procent kosztów budowy przeznaczone są na utrzymanie koszar a następnie, ponieważ kraj ofiarował na budowę koszar nie 1,502.985 zł. 15 ct. ale równo 1,500.000 zł. i suma ta nie miała być pod żadnym warunkiem przekroczoną.

Jeśli więc od sumy 1,500.000 zł. — ct. potrąci się wartość gruntów 77.183 " 64 "

pozostanie koszt budowy 1,422.816 zł. 36 ct.

Pół procent od tej sumy wyniesie zatem 7.114 zł. 08 ct.

i tę kwotę gotów jest Wydział krajowy wypłacić w odpowiednim stosunku za czas od 1. września 1896 do 31. grudnia 1899 odrazu, od 1. stycznia 1900 roku zaś w ratach półrocznych z góry płacić.

Przy przyjęciu za podstawę kosztów budowy w kwocie 1,425.801 zł. 51 ct. wynosiłby $\frac{1}{2}\%$ kwotę 7.129 " — "

Wydział krajowy sądzi, że właściwie powinien fundusz koszar krajowych pokryć wykazane wyżej nieznaczne przekroczenie w kwocie 2.986 zł. 62 ct. przy tak poważnej sumie kosztów budowy. Kraj nie potrzebuje darowizny tego rodzaju a jeśliby to nie była darowizna, wówczas przy odbiorze w swoim czasie koszar od wojskowości powstałaby zawiła kwestya prawna co do odszkodowania nadwyżki a w czasie używania tych koszar, która część z nich miałaby być kosztem tegoż skarbu utrzymywana.

W ten sposób byłyby na ukończeniu wszelkie obrachunki między Wydziałem krajowym i Zarządem wojskowym co do dostarczonych przez kraj pięciu kompleksów koszar.

Bliższe szczegóły co do dochodów i wydatków wszystkich trzech funduszków koszarowych za rok 1898, znajdują się w przedłożonych osobno Wysokiemu Sejmowi zamknięciach rachunku.

Na tej podstawie Wydział krajowy wnosi,

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o administracyi krajowych funduszków pożyczkowych na budowę koszar dla wojska za czas od 1. października 1898 do 30. listopada 1899 przyjmuje się do wiadomości.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

S. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Adolf Vayhinger w. r.

Członek Wydziału krajowego.

